

sanud, ja on nähha, et keik 6 puud, iggaüks
3 perret andwad, sest et temma keik nenda
olli teinud, kuida se romat tedda öppetab.

Nenda wöiksin ma mitto sadja wigga ülles
luggedo, mis mo omma silm on näinud, agga
ruum on wågga nap. Sedda keige suremat
fahjo teeb, tallo rahwa seas, se hääbematta
ebbausk, mis neid saggedaste üsna paljaks
risub; agga kellest surem hulk lahti ei lasse.

Ärka ülles, kes sa maggad
Ebba-usso foorma al!
Mis sa temma veäle taggad?
Waimus on jo Jummalal:
Sulle anda, sinnult wötta,
Temma jure palves töötta!

Jätta kurjust, nöua head,
Siis so kässi hästi käib,
Kui sa ebba-usko pead,
Mis se sulle anda wiib!
Se jo wiib, oh usso mind,
Iggaweste hukka sind!!

Rahhuta meel.

Innimenne! sinno suggo,
Polle keige loma seast,
Mitte rohhul, kui so luggo
Nenda ei fai ðige heast:
Jooksa fül tahhad sada,
Agga ühti ärra anda.

Ei so tahtmist ükski täida,
Kui sa saad, siis tahhad meel,
Rahho-meelt ei sa näita,
Ahnest libbab sinno keel;
Silmad neelwad emalt jo:
„Tulle meile, müsle to!” —

Taewa förgus, Ma Iaius,
Kui fa metre süggawus,
Melaiks sinno ahnus, maius;
Sest keik nende warrandus,
Meel ei täidaks sinno tahtmist,
Armastatssid seol meel petmisi.

Sul on Ma, mis wilja konnab
Milla tännad selle eest,